

Josef Pepson Snětivý – Exupérymenty

Poezie

O Pepsonově třetí básnické sbírce nechme promluvit osobu nejpovolanější, spisovatele a herce Divadla Járy Cimrmana Miloně Čepelku:

„Autor stále touží po lásce a dává se jí zraňovat, ví však, že bolest zúrodňuje. A pořád naléhavěji vidí, jak je svět plný klamu, krutosti, přetvářky. A proti nim plný snů. Rozpor s rozporem. Když odhalí a pojmenuje jeden, jsou hned na obzoru další. Ale tak to je a tak to být má. Cesty za pravdou jsou trnité a pravda je tajemná a vzdálená, ať už ji hledáme v jiných, nebo v sobě. Ptal se mě, zda to či ono slovo není snad nadnesené. Je život opravdu *tou nejkrásnější válkou*? Mám za to, že ano. A nemám nic proti vznešeným pojmům, jsou-li prožity. Jsem mu vděčen, že umí vzájemně převracet banalitu a *bahnalitu*. Že hledá harmonii v *hormonii*, louku má v létě *včelijakou* a slyší růže volající na Slunečního boha “*Uvádíš nás do rozpuků!*”, aniž našťestí rozeznává, zda za to děkují, nebo si stěžují. Nejspíš obojí. Protože krása je ve víceznačnosti, nikoli v jistotě. Ač nikdy nesmíme přehlédnout, že ve stopách milované ženy rostou a kvetou *vlhčí máky*. Rovněž otázka, je-li *na Měsíci i samota lehčí*, je legitimní. A třebaže dnes *lidé nejdou veršům naproti*, platí též, že *s každou básní jsme Ti, Bože, blíž*.”

Vraťte se prosím, listujte jako poprvé pěkně od začátku, najděte si znovu zde vyznačená slova, ba celé věty, jsem přesvědčen, že vyzbrojeni takto zvýšenou pozorností prostořekému básníkovi na konci knížky ze srdce poděkujete.“

Brožovaná s klopami, lamino matné, 105x160 mm, 64 stran

Doporučená maloobchodní cena: Kč 129,-

Datum vydání: první polovina dubna 2014

ISBN 978-80-7475-042-7

Vydává Nakladatelství ČAS s.r.o., Slepá 246, 252 03 Řitka

info@nakladatelstvicas.cz, www.nakladatelstvicas.cz

O autorovi:

Josef Pepson Snětivý (1973) vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, ale jeho celoživotní vášní je hudba, které se věnuje coby saxofonista, klávesista, zpěvák, skladatel a textař – v současnosti zejména sólově. Po třicítce se obrátil také k literatuře a dosud publikoval román *Piercing na duši* (2008), novely *Každý král je sám* (2006), *Hlava plná čertů* (2007), *Ženy s krátkými nehty* (2010) a *Adventní prsten* – posledně jmenovanou v triptychu *Tři vánoční dárky* (2011, s H. M. Körnerovou a A. Stainforthem), povídkové sbírky *Dopisy v nevratných lahvích* (2009) a *Samolásky a soulásky* (2011), básnické sbírky *Z deště pod opak* (2012), *Retroperspektiva* (2013) a *Exupérymenty* (2014) a leporelo *Zvířátka ze ZOO* (2013, ilustrace L. Procházková). Svou náklonnost k fotbalu zúročil v knihách *Deník malého fotbalisty* (2008, 2010), *Český fotbal – radost jen po kapkách...* (2009, se Z. Čechem), *Český fotbal 2012* (2012, s J. Káninským) a *Tomáš Řepka: Neuhýbám!* (2014), na níž se podílel coby spoluautor. Z angličtiny přeložil pohádkový příběh Charlotte Brontëové *Hledání štěstí* (2010) a vampýrskou novelu Josepha Sheridana *Le Fanu Carmilla* (2011), kterou také převyprávěl, ze slovenštiny román Jany Pronské *Slané prokletí* (2013). Na rok 2014 připravuje k vydání eroticko-psychologickou novelu *Ženy, které rozdávají adventní věnce*. Více na www.pepson.cz

UKÁZKY:

Rok beze Slunce, rok bez Tebe

(na 30. dubna 2014)

Stále jsi pro mě řeka,
jež mramorovou skálu ztéká.
Stále jsi pro mě řeka,
jež do Edenu tiše stéká.

Nemůžu zapomenout na podvazky,
zbyl mi tu elixír války a lásky,
řezaný v poměru jedna k jedné.
Mraky se odbrzdí, vítr zvedne.

Rok beze Slunce, rok bez Tebe.

Léto v tobě

Líné kroky vyplašily ptáky.
Cítím, že jsem opět optimista,
který našim tělům stébła chystá.
Ve tvých stopách rostou vlhčí máky.

Sonet o milování do krve

Erzsebet, hraběnko Báthory,
dovol mi hlídat tvé sklepy!
Varovným znamením navzdory
zůstanu, Alžběto, slepý.

Večer ti polibky rozezním
houslově klenutá záda.
Stanu se tvým sluhou pokrevním.
Půlnoční koupel si žádá

na špičku verše amonia.
Mě jako Draculu
připoutáš ke kůlu

zvrácenou verzí Ovidia.
Prosím jak poprvé:
„Miluj mě do krve!“

Odjíždím od tebe

Odjíždím od tebe
způsobem tak nenávratným
že ani nevím
zda to jen přeskočila deska
nebo jsem mlčky překročil
pohoří beze jména

Odjíždím od tebe
večerem tak osudovým
že ani nevím
zda vidím červánky
nebo snad vlaková návěstí
hlásí už navždy červenou

Můj letní den

Když ráno voní káva
a ve výlevce mizí kal,
nestane se nic nic nic,
jen klapnou víka popelnic.

Když večer vydýchává,
co ohnivý den spolykal,
čeká na mě nic nic nic,
to veliké nic bez hranic.

Haiku o životní výhodě

Kdyby jinak nic,
narodil jsem se v březnu –
mám o jaro víc.

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě,
černý motýl zdomácněl v ní usedavě.
Nikdo nezavolá, nikdo netleská,
v kalendáři perspektiva nehezká.

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě,
černí brouci množí se v ní nedočkavě.
Nic je nezahubí, nic je nezklidní,
v refektáři mlčí mniši nevlídní.